

[Bolvig]

til finanslovsforslaget. Regeringen var desværre ikke til at få i tale. Men man kan da håbe, at den er kommet på bedre tanker.

Vi har naturligvis intet imod, at man ved offentlige investeringsprojekter i højere grad end nu satser på dansk produktion. Men vi må have øjnene åbne for, at det er et tværgæget sværd. Det er ikke i dansk interesse, at de forskellige lande forsøger at gennemføre importbegrænsninger f. eks. gennem bevidst og aktiv satsning på egne, nationale produkter.

Der er mange elementer i kommunisternes forslag, som bør vurderes positivt. Men vi finder, som hr. Ole Henriksen, det mest fornuftigt, at det løbende sker i forskellige udvalg. Arbejdsmarkedsudvalget spænder ikke over så bredt et område, som er nødvendigt for en samlet undersøgelse.

Honoré (KrF):

Kommunisternes forslag er en meget broget buket, og det er ganske rigtigt, hvad den foregående ordfører, hr. Bolvig, sagde: arbejdsmarkedsudvalget spænder faktisk ikke over disse mange ting, der henhører dels under boligudvalget, dels under socialudvalget og uddannelsesudvalget og så selvfølgelig også for et par enkelte punkters vedkommende under arbejdsmarkedsudvalget. Jeg synes også, det er et overfladisk forslag, og DKP forventer vel næppe selv, at folketinget skal tage det alvorligt.

Som hr. Melchior gjorde opmærksom på, har DKP ikke godtgjort, at der overhovedet vil være arbejdskraft til rådighed, dersom der kunne tilbydes job til 100.000 ledige.

Det er en dyr regning, DKP vil udstede til det offentlige for denne indsats, 11 mia kr., hvorfra der ganske vist skal trækkes visse besparelser. Men selve filosofien er forkert, at det væsentligste middel til at forbedre beskæftigelsen skulle være øgede offentlige udgifter. En sådan fremgangsmåde øger jo skatte trykket og vil flytte folk bort fra, kanalisere folk bort fra eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv. Det øgede skatte tryk vil forøge lønpresset, og derigennem vil det forringe Danmarks konkurrenceevne og så i virkeligheden som endelig virkning øge arbejdsløsheden og selvfølgelig også øge betalingsbalanceunderskuddet.

Vi har sympati for en af ingredienserne i denne ruskomsnusk, nemlig punkt 6, hvor

der foreslås en udvidet barselhvile. Vi har sympati for det ud fra familiepolitiske overvejelser, ikke ud fra et beskæftigelseshensyn. Vi mener, at det familiepolitiske hensyn må være det helt overvejende, når det drejer sig om barselhvile.

Filosofien i dette forslag mener vi som sagt er helt forkert. Det, der skal til, er noget meget enklere, nemlig at vores konkurrence dygtighed bliver forbedret gennem en reduktion af omkostningerne, men denne virkelige effektive form for forbedring af beskæftigelsen har ikke kommunisternes bevågenhed, desværre.

Mølgaard (DR):

Den sidste ærede taler berørte familiepolitikken. Jeg tror, det er kabaretkunstneren Simon Rosenbaum, der har lanceret replikken fra den gifte m/k'er: »I begyndelsen gik det meget godt, men da vi så kom ned ad kirkegulvet . . .«. Man kommer dette i hu ved at læse dette forslag, for der er al mulig grund til at anerkende den gode overskrift på dette forslag fra DKPs side, »forslag om øget beskæftigelse«, men når man så kommer til de følgende linjer, indholdet, så kniber det unægtelig lidt mere.

Der foreslås opført 7.000 flere almennyttige boliger, og det vil jo belaste samfundskøkonomien ganske kraftigt. Kapitalmarkedet vil blive drænet, så renten vil stige, med det resultat at den del af byggeriet, som ikke er almennyttigt, og al erhvervsudfoldelse uden for dette isolerede byggeris område vil blive fordyret. Det vil lukke nogle virksomheder og dermed bringe arbejdsløsheden op, hvor sigtet fra forslagsstillerne var at få den ned. Vel, det betyder flytning af arbejdsløsheden, men det er ikke den vej, de sidelæns skridts vej, vi skal. Vi skal fremad.

Byfornyelsen vil man fremme med 2 mia kr. Det er ikke meget i forhold til så mange andres forslag, men her – som i hvad man har set af røgsignaler fra regeringstalsmænds side – har man glemt at tage det helt nødvendige hensyn til, at i dette tilfælde den ene milliard kroner, som skal betales af det offentlige, under ingen omstændigheder bør kunne kapitaliseres af tilfældige skødehavere.

Udvidelsen af de offentlige investeringer på en række felter er vi i retsforbundet relativt positive over for. Det er en lidt forskellig